

DOMOVINA

Svatko od nas ima svoju domovinu.

Dragi slušatelji i drage slušateljice!

Ja se zovem Mila Smiljanić i idem u dvojezičnu Saveznu gimnaziju u Borti. Drago mi je što danas imam mogućnost stajati pred vama i držati govor o jednoj jako važnoj temi za mene – o domovini.

Što znači uopće riječ domovina? Kakav odnos imamo prema njoj? Kako ona utječe na nas? Što je naša domovina? Gdje je? Postoji li konkretan odgovor na sva ta pitanja?

Riječ „domovina“ je opisana kao odnos između ljudi i prostora. Taj pojam se može odnositi na određeno područje, selo, grad, državu, narod, jezik ili vjeroispovijed. Na primjer mjesto gdje smo odrasli. No može li ta riječ značiti nešto drugo? Može li značiti više nego samo jedno mjesto?

Što ako je domovina samo jedan osjećaj ili sjećanje na nešto? Ako se na primjer ne možemo vratiti u našu domovinu, zato što je možda iz nekog razloga uništena, što ćemo onda? Što je onda naša domovina? Gdje je? Možemo li se osjećati doma bilo gdje drugdje? Da. Možemo se čak osjećati doma, kada se družimo s nekom nama posebnom osobom, na primjer s prijateljem. Najbolji primjer su vlastiti roditelji. Kada smo s njima, osjećamo se kao doma, nema veze gdje se nalazimo u tom trenutku. No kakav je to osjećaj? Kako se mi osjećamo kada smo doma? Domovina je mjesto gdje nam je udobno. Opisala bi(h) tu emociju jako poznatom, sretnom ali najviše sigurnom.

Kada se vratimo doma, nakon što smo duže vrijeme bili u drugoj državi, drugom gradu, pa čak u drugom selu, ako smo se preselili i onda posjetimo napokon opet naš rodni kraj, u tom trenutku se osjećamo kao da će nam srce iskočiti iz grudi. To je tako kada svako mjesto znaš napamet, kada su ti svi ljudi u okolici poznati i kad se jednostavno osjećaš prihvaćeno. To ne znači da nisi prihvaćen nigdje drugdje, ali osjećaj biti u domovini je opet nešto jako posebno. To je onaj poznati miris koji će te pratiti kroz čitav život, koji nikada nećeš zaboraviti. Naravno da će domovina više značiti onima koji ne žive više u njoj, nego onima koji provode svaku sekundu u njoj. Razlog za to je jednostavno taj što nama koji nismo blizu više nedostaje taj osjećaj, naši ljudi, naši običaji, pa čak i hrana.

Hrana, bolje rečeno miris hrane nas ponekad isto može podsjetiti na dom, ali i mirisi općenito. Ponekad nas oni podsjetite na djetinstvo i tako se sjetimo naše voljene domovine.

Sličan osjećaj tome je kada se opet sretnemo s našom rodbinom koju nismo duže vidjeli. Pričamo o starim vremenima i kakve smo stvari radili dok smo bili mali. Zezamo se, smijemo se, možda se i posvađamo ali na kraju se pomirimo, svoji smo. Znamo da možemo pričati o svemu – ipak smo doma. Naša domovina ima utjecaj na nas, ona odlučuje dosta toga, ako sada uzmemo za primjer, da smo odrasli na moru, možemo biti sigurni da ćemo znati plivati kad odrastemo.

Kako je to kada odlazimo iz naše domovine? Kakav je to doživljaj za nas?

Za mene je to jedna jako poznata i tužna situacija. Zamislite da čitavu godinu niste doma i da dođete na mjesec ili dva, i baš u onom trenutku kada se naviknete, kada napokon živite (tamo) gdje se osjećate doma, kada (vam) je najljepše morate se vratiti nazad odakle ste i došli. Morate napustiti prijatelje, rodbinu, jedan dio vašeg malog svijeta. Naravno da vam nije svejedno i ponekad vam koja suza krene. To je kao da malom dijetetu oduzmete igračku.

Ja mislim da je domovina mnogo više od jednog sjećanja ili mjesta. Naša domovina nas čini čovjekom i ona je odgovorna za ono što smo danas. Da smo odrasli na drugom mjestu ili s drugim ljudima, ponašali bi se totalno drugačije. Ona je nešto jako osobno i baš zato je svi drugačije definiraju. Ja vam od srca želim da budete ponosni na to gdje ste i s kim odrasli. To je jako posebno. Nitko nam to ne može oduzeti i zauvijek će to ostati u nama. Tu! U našem srcu.

Hvala na vašoj pažnji! Bilo mi je zadovoljstvo.

(685 riječi)

Smiljanić Mila

Jezik: hrvatski (Naticanje u istočni jeziki 2017.)

Vrst teksta: govor

Broj stranica: 2

Ljeto: 2017.

Škola: Dvojezična savezna gimnazija Borta / ZBG Oberwart

Učiteljica: mag.a Natalija Maurer

Predala za datarnicu: mag.a Angelika Kornfeind